Analize și opinii

Gheorghe Piperea: Redistribuirea injustă a bogăției și a resurselor. Îmbogățirea fără just temei (II)

Acum 22 minutes   26 Vizualizari   5 Timp de citire

Majoritatea persoanelor active pe internet și în social media se tem, aproape instinctual, de redistribuirea averilor prin politici de stânga, socialiste. Nu doar se tem: își vocalizează strident temerea.

Dar aceeași majoritate este nepăsătoare sau în necunoștință de cauză față de redistribuirea averilor prin dobânzi și prin manipularea pieței banilor, care se întâmplă în fiecare secundă a existenței și funcționării pieței „noastre" financiare.

Puțină lume știe, iar main-stream-ul mediatic ignoră sau ocultează acest adevăr: mai mult de 45% din pretul TUTUROR bunurilor și serviciilor pe care le achiziționăm sunt costuri cu dobânzile bancare.

Chiar dacă nu toți cumpărăm bunuri și servicii pe credit și chiar dacă nu toți avem de-a face cu băncile, toți trebuie să suportăm dobânzile băncilor, întrucât, în primul rând, cam toți comercianții se împrumută la bănci și, în al doilea rând, statul și autoritățile publice locale se împrumută din ce în ce mai des și costisitor la banci*.

Când cumpărăm de la comercianți, achităm și costurile lor cu dobânzile.

Așadar, aproape jumătate din toți banii din lume se duc (înapoi) în banci, acolo unde, de altfel, sunt creați.

Fără împrumuturi, cantitatea totală de bani aflată în circulație ar fi cu 90% mai mică. În Romania, doar 10 lei din 100 sunt emiși de BNR. Restul sunt "bani interni", creați de băncile comerciale ca efecte directe al contractelor de împrumut/credit, fără echivalent în depozite sau fonduri proprii. Este un incredibil monopol pe care numai băncile autorizate de băncile centrale îl dețin. Acești bani creați din nimic se mai numesc și „bani – datorie", creația lor fiind uneori echivalată cu alchimia (parabola o găsiți într-o carte a ex-președintelui Băncii Angliei, Mervyn King, intitulată Sfârșitul alchimiei – cartea a apărut în limba română la … editura BNR, având o prefață scrisă chiar de Mugur Isărescu).

Nu e tot.

Băncile centrale pun pe piață, din când în când, cantități suplimentare de bani, care depășesc nevoia de acoperire a produselor și serviciilor aflate în circulație la un moment dat. Se numește … relaxare cantitativă (quantitative easing) și servește la crearea iluziei prosperității și a creșterii economice.

În realitate, efectul relaxării cantitative nu este creșterea economică substanțială, ci diminuarea valorii reale a banilor, ceea ce se traduce în diluarea puterii de cumpărare a banilor și a valorii economiilor populației. Este o expropriere treptată de venituri și de economii a celor care muncesc și economisesc, mizând pe stabilitatea valorii banilor, în favoarea celor care consumă pe credit sau își asumă riscuri pe banii altora. Este, desigur, apanajul băncilor de investiții, al fondurilor de investiții, al speculatorilor și, în general, al speculatorilor și pariorilor care rulează în cercul lor restrâns, sofisiticat și secretos, 85% din totalul resurselor financiare ale lumii, restul de doar 15% fiind tranzacțiile care corespund unor fapte economice reale, palpabile.

Ca să se înțeleagă modul injust prin care aceasta manipulare a pieței banilor determină redistribuirea injustă a averilor și evaporarea rezultatelor muncii noastre, vom observa că, în 2019, cu 100 de lei se putea cumpară ceea ce acum se cumpăra cu 160 – 170 de lei. Interesant este că 2019 este anul antecedent plandemiei, crizei climatice, crizei energetice și energetice și războiului, dar lumea trecuse deja printr-o diluare similară a valorii banilor, căci între 2001 – 2011 fuseseră alte crize – cea teroristă, cea bancară și cea bugetară a statelor din sudul UE (denumite, illo tempore, PIIGS). Tot așa, ceea ce, în 2001, puteai cumpăra cu 100 de euro, în 2019 puteai cumpăra cu 150 de euro. Din 2001 încoace, banii s-au tot diluat, iar cei care au avut de suferit au fost oamenii de rând, deponenții și micii antreprenori. Din 2001 încoace au tot apărut salvatori care ne-au dus cu 200 km/oră în zid. Tiparul e același: se inveşte natural său se inventează criza, apare dușmanul și, desigur, se urcă pe soclu salvatorul, chiar dacă este un idol fals, în viața de zi cu zi fiind plin de vulnerabilități, corupt, prost, impostor, slugoi, om cu dublă agendă, actor de film de duzină. Salvatorul este un avatar potrivit tuturor celor care, fiind rotițele sistemului (ostil omului de rând), obligă lumea să își aleagă tabăra unde vrea să se implice în războiul care este pace, după principiul leninist „cine nu este cu noi, este împotriva noastră".

*datoria publică a României a ajuns la 1000 de miliarde de lei săptămâna asta; s-a dublat, pur si simplu, în 2 ani; față de 2017 s-a triplat; dacă în 2017 România se împrumuta cu 3% dobândă, acum dobânda este de 8%, tendința fiind de creștere accelerată, întrucât urmează degradări ale ratingului de țară; nimic nu are legătură cu suveranismul, care nu a câștigat nimic în doi ani de alegeri și nu a fost niciodată la guvernare în ultimii 35 de ani; totul are legătură exclusiv cu conducerea țării prin cumetrii ale „salvatorilor" aflați în slujba stăpânilor neo-feudali ai economiei; dacă sunteți curioși să îi identificați, îi găsiți sigur printre donatorii campaniilor electorale ale ex-primarului general, actualul președinte Daniel – Dan Habarnam de Constituție

Autor: **Gheorghe Piperea**

Despre autor

editor

